

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش روان نمایشگری بر پاسخ به استرس، احساس تنهایی و تعاملات اجتماعی همسران کارکنان اقماری

محل انتشار:

مجله مطالعات روان شناسی صنعتی و سازمانی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهناز زارعی - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه اصفهان

فریبا یزدخواستی - دانشیار گروه روان شناسی بالینی، دانشگاه اصفهان

حمیدرضا عریضی - استاد گروه روان شناسی صنعتی و سازمانی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر روان نمایشگری بر پاسخ به استرس، احساس تنهایی و تعاملات اجتماعی همسران کارکنان اقماری انجام شد. طرح پژوهش حاضر از نوع نیمه تجربی پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه می باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه همسران کارکنان اقماری شرکت فلات قاره ساکن شهر اصفهان می باشد. روش نمونه گیری در این پژوهش از نوع نمونه گیری در دسترس و انتصاب تصادفی به گروه های آزمایش و گواه بود. بدین منظور ۲۴ نفر از همسران کارکنان اقماری در دو گروه (۱۲ نفر گروه آزمایش و ۱۲ نفر گروه گواه) قرار گرفتند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه پاسخ به استرس (SRI)، احساس تنهایی (SELSA) و مهارت های اجتماعی (SSI) استفاده شد. تحلیل داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس انجام شد. نتایج حاصل از تحلیل کوواریانس نشان داد که بین گروه آزمایش که تحت تاثیر روش روان نمایشگری بودند و گروه گواه که مداخله دریافت نکرده بودند، تفاوت معناداری وجود دارد. همچنین، گروه تحت آموزش روان نمایشگری، کاهش استرس، کاهش احساس تنهایی و افزایش تعاملات اجتماعی را تجربه کردند. با توجه به نتایج پژوهش می توان گفت که روان نمایشگری در کاهش پاسخ به استرس و احساس تنهایی و همچنین در بهبود تعاملات اجتماعی موثر می باشد.

کلمات کلیدی:

روان نمایشگری، استرس، احساس تنهایی، تعاملات اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631321>

